875/11

Den 19. september 2011 blev i sag nr. 80.136:

xxxxxx xxxxxxxx xxxxxxx
xxxxxxxxxxx x
xxxx xxxxxx

mod

Alm. Brand Forsikring A/S
Midtermolen 7
2100 København Ø

afsagt

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren har ulykkesforsikring i Alm. Brand Forsikring A/S. Han klager ved sin advokat over, at selskabet har afvist at yde forsikringsdækning for et anmeldt ulykkestilfælde.

Nævnets sekretariat har fremsendt klagen til selskabet den 4/3 2011.

Selskabet har først besvare sekretariatets henvendelser den 11/7 2011.

Det fremgår af sagen, at klageren, der er født i 1977, om aftenen den 25/1 2008 blev stukket med en kniv i brystet og i siden. Han pådrog sig skade på lunge, hjertepose og hjertekammer samt indre blødninger med livsfare og hjertestop til følge. Overfaldet skete på en bodega.

Den person, der forårsagede klagerens skader, blev i byretten dømt for overtrædelse af straffelovens § 246, jf. § 245. I udskrift af domsbogen hedder det bl.a.:

"**Tiltalte** har vedstået den forklaring, han har afgivet i grundlovsforhør den 30. januar 2008. Forklaringen er gengivet således i retsbogen.:

'Sigtede nægtede sig skyldig og forklarede, at han den 25. januar 2008 ca. kl. 20.10 var på Bodega … Han og … ankom ca. kl. 18.00 til bodegaen. Han havde drukket 4 - 6 øl inden han ankom og på bodegaen drak han 8 øl. På bodegaen mødte de ……, som er fælles bekendte. … satte sig ved deres bord. Ca. 30 minutter senere ankom en person, hvis navn sigtede ikke

kender. Denne person satte sig også ved deres bord. … forlod bodegaen ca. kl. 19.30. … er sigtedes tidligere svigerforældre. Sigtedes kæreste ringede til sigtede 3 gange i tidsrummet fra ca. klokken 19.40 - 20.00, medens han var på bodegaen. Hun var utilfreds med, at han ikke var kommet hjem. Han gik udenfor, når han talte med sin kæreste i telefonen. Da han kom ind på bodegaen efter den sidste telefonsamtale med sin kæreste, var … og dennes kammerat [klager] ankommet, og han så, at … fik en på skallen. Han så … og [klager] stå henne ved …, men han så ikke, hvem der slog … … virkede truende over for …. Sigtede gik over til …i og udtalte noget i retning af 'drop det pis'. [Klager] gav sigtede flere knytnæveslag i ansigtet. Han blev ramt på læben og i tindingen og havde mærker på halsen. Sigtede så [klager] stå med noget blankt i hånden. Sigtede greb ud efter [klagers] arm. Sigtede erindrer alene episoden glimtvis. Han så [klager] forlade bodegaen. Efter [klager] havde forladt bodegaen, gik han op til baren og fik på bartenderens opfordring en serviet til at tørre blodet af læben. Han forlod bodegaen og gik op til en bekendt, hvis navn, han ikke ønsker at oplyse. Denne bekendt kørte sigtede til … Sigtede ville besøge sin kæreste, der bor i … Sigtede erindrer ikke noget fra han forlod bodegaen indtil han sad i bilen på vej til … Han så ingen tilskadekomne på bodegaen. Sigtede havde ikke en kniv med på bodegaen, og han erindrer ikke, at han har haft en kniv i hånden på bodegaen'.

Tiltalte har yderligere forklaret, at han havde været på besøg i … hos nogle bekendte, bl.a. … Han havde besøgt ham et par dage, og det var meningen, at han skulle have været tilbage til sin bopæl … den 25. januar 2008, men planerne måtte opgives, fordi ham, han skulle være kørt hjem af, drak for meget. … har han mødte en eller to gange før. Han kender dem ikke nærmere. Tiltalte vidste, hvem … var. Han mener ikke, at han havde set [klager] før, men vil ikke udelukke, at han kan have set ham tidligere på dagen et andet sted i byen. Han var som sagt ude at ringe nogle gange, og da han kom tilbage, var det, at han så, at … fik en på skallen. Det så han i samme øjeblik, som han kom ind. Han mener, at det var …, der slog, men han er ikke helt sikker herpå. Efter at han havde prøvet at stoppe slagsmålet som forklaret, røg [klager] på ham, og han blev slået nogle gange i hovedet. Han kan ikke rigtigt huske meget mere af det, der skete. Han kan ikke huske, om han slog igen, men han har nok værget for sig. Han husker ikke, om han fik at i [klagers] arm. Det er rigtigt, at han så, at [klager] havde noget blankt i hånden. Han husker ikke ret godt, hvad der skete efterfølgende. Han husker, at [klager] forsvandt ud af døren, men synes på den anden side ikke, at han decideret så ham gå ud af døren. Han husker ikke, om der var andre henne ved ham og [klager]. Han kan huske, at han efterfølgende gik op til baren, hvor han fik en serviet af bartenderen, fordi hans læbe var flækket og blødte. Han ved ikke, hvad der blev af servietten. Han blev lidt ved baren og drak sin øl og gik herefter fra stedet. Han vil mene, at han blev der ca. 10 minutter, og at han blev stående ved baren, medens han drak sin øl. Medens han var der, kom en pige ind og sagde, at der lå en udenfor. Det var så nogenlunde, som han husker, at hun sagde det, men det var ikke noget, han tænkte nærmere over, og han forbandt det ikke med den episode, han havde haft med [klager]. Han kan ikke rigtigt huske, om pigen kom ind, medens han var i færd med at drikke sin øl. Han kan huske, at … på et tidspunkt efter episoden med [klager] havde sagt et eller andet til ham, men hvad det var, husker han ikke. Han kan heller ikke huske, om der var nogen, der ringede efter hjælp. Der gik som sagt ca. 10 minutter efter episoden, inden han forlod stedet, og da han var kommet ud, ringede han til en bekendt fra sin mobiltelefon. Denne bekendt kørte ham herefter til … efter at have hentet ham i …. Han kan ikke helt huske, hvorfra han ringede til den pågældende. Han ønsker ikke at oplyse dennes identitet. Han tror ikke, at han gav … besked om, at han var kørt tilbage til … Først da han så sit navn på tekst-tv, blev han klar over, at han var efterlyst, og han henvendte sig til politiet den 29. januar 2008.

…

[Klager] har som vidne forklaret, at han er klar over, at han var gæst på Bodega … den 25. januar 2008, og at han i forbindelse hermed var udsat for et knivstikkeri, som har medført

langvarig indlæggelse. Nogen konkret erindring, om hvad der skete den pågældende aften, har han ikke. Han kender …, der er en af hans kammerater. Han har ikke kniv med, når han går i byen.

…

Anklageren har oplyst, at vidnet ved indbringelsen til sygehuset var iført den affotograferede overall, i hvilken sygehuspersonalet fandt en Stanleykniv og en tommestok.

…

… har som vidne forklaret, at han var gæst på Bodega … om aftenen den 25. januar 2008. Han fulgtes til bodegaen med [klager]. De bestilte hver en øl ved baren. De havde drukket noget i forvejen, og vidnet var lidt småberuset, men han husker, hvad der skete. Vidnet fik sin øl og satte sig ved bordet bag i lokalet, hvor der var 4 andre til stede, som han ikke kendte, heriblandt tiltalte, som han dog vidste, hvem var. Han satte sig ved bordet. [Klager] var da stadig i baren. Vidnet snakkede lidt med dem, der sad der, og så kom han op at diskutere med den ene af dem, som var en pige. Hvad de diskuterede, husker han ikke, men de råbte lidt højt, og hendes kæreste, der åbenbart hed …, blandede sig i det. Han sad ved bordet, og det medførte, at tiltalte gav ham en lussing. På det tidspunkt sad tiltalte ikke ved bordet. Diskussionen fortsatte. Tiltalte havde rejst sig, og det havde … også gjort. De diskuterede, og vidnet så nu, at bag ved … stod [klager] og tiltalte, og de var også i diskussion. De stod tæt på hinanden, og det næste, han så, var, at de 2 kom op at slås. De slog begge efter hinanden. Vidnet så ikke, om nogen af dem blev ramt. Der var ingen, der blandede sig i det, og vidnet vil mene, at det stod på i 2-3 minutter. Der var ikke nogen af dem, der kom ned at ligge. De tog fat i hinanden og tumlede rundt og væltede ind i møbler, men kom ikke ned at ligge. Der var stadig ingen, der blandede sig i det. Pludselig var [klager] væk, åbenbart gået ud af døren. På det tidspunkt var vidnet kommet ud på gulvet og stod ved det runde bord. Et par minutter efter kom der en ind og sagde, at der lå en mand udenfor. Vidnet hverken så eller hørte den pågældende, men den pågældendes udtalelser blev refereret for ham, og vidnet gik udenfor, og han så, at [klager] lå på kørebanen uden for indgangen til pizzeriaet lige ved fortovet. Der var nogle personer til stede ved ham. Man kunne ikke komme i kontakt med ham. Vidnet løftede hans skjorte og så, at han blødte, og han gik tilbage til værtshuset og gik hen til tiltalte og sagde: 'Du har jo stukket ham'. Han kan ikke huske, hvad tiltalte svarede herpå, men de kom op at diskutere og stod overfor hinanden, og vidnet så, at tiltalte tog sin hånd om bag ryggen og tog hånden frem igen. Han så, at tiltalte havde en kniv i hånden. Vidnet tog fat i den arm, i hvilken tiltalte holdt kniven og spurgte de andre tilstedeværende, om de ville hjælpe ham med at tage den fra ham. Bartenderen … stod på det tidspunkt i baren. Vidnet ved ikke, om han hørte vidnets udtalelser, men der var ingen, der hjalp vidnet, og det endte med, at vidnet slap tiltaltes arm og gik hen til det runde bord i lokalet, hvor tiltalte fulgte efter, og de stod nu og råbte ad hinanden. Herunder havde tiltalte stadig kniven i hånden, hvilket vidnet kunne se. Vidnet fik ham talt lidt ned, og det endte med, at tiltalte sagde: 'Den her tager vi i morgen', hvilket vidnet har opfattet som udtryk for, at hvis der skulle være videre diskussion, måtte det ske på et andet tidspunkt. Vidnet gik ud af lokalet og så, at [klager] stadig lå på gaden. Kort efter kom ambulancen. Vidnet så ikke mere til tiltalte.

…

… har som vidne forklaret, at han var gæst på Bodega … om aftenen den 25. januar 2008. Han havde været der fra først på eftermiddagen og havde fået noget at drikke men ikke så meget, at han var blevet beruset, og han husker, hvad der skete. Han sad ved et bord sammen med tiltalte, sin kone, … og en, der hedder … … var kommet ind sammen med [klager]. … havde sat sig hen til bordet. Vidnet kendte ikke [klager], der var blevet ved baren. Vidnet og … kendte noget til hinanden i forvejen, og de brød sig ikke om hinanden. Vidnets kone var påvirket af spiritus, og hun involverede sig i en diskussion med … om, at denne skulle opføre sig ordentligt. Tiltalte gik på toilettet. Så kom … og vidnets kone op at diskutere. … blev sur og slog hårdt i bordet, så flaskerne væltede. Vidnet stod i baren og gik hen til bordet og sagde til sin kone, at hun skulle holde kæft, og han sagde til …, at han skulle slappe lidt af. … rejste

sig, og de stod overfor hinanden. … sagde, at der ikke var nogen grund til ballade. Tiltalte kom ind fra toilettet, og så kom [klager] skråt bagfra fra baren og slog på tiltalte og gav ham flere slag. Hvor mange præcist, kan han ikke sige, men det kan muligvis dreje sig om 8 slag. Det hele gik meget hurtigt. … gik derhen og stoppede det mere eller mindre. Vidnet ved dog ikke helt, om det var stoppet, da … gik derhen,

Det var [klager], der havde slået på tiltalte. Vidnet havde ikke set tiltalte slå på [klager]. [Klager] havde haft fat med den ene hånd og slog med den anden på tiltalte. … og tiltalte råbte efterfølgende ad hinanden, medens [klager] stod ved siden af. Hvad [klager] herefter foretog sig, så vidnet ikke. Så kom … tilbage til vidnet, og han ville gerne op at slås. … sagde, at der var ingen grund til, at det skulle udarte. Så var der en, der åbnede døren, og det var 10-15 sekunder efter, at … var kommet tilbage, og den pågældende sagde: '[Klager] ligger herude'. Hvordan [klager] var kommet derud, havde vidnet ikke set. Vidnet og de andre gæster gik udenfor og så, at [klager] lå på kørebanen med hovedet på kantstenen. Der var nogen, der råbte, at han var blevet stukket, men det mente vidnet nu ikke, at han var. Han rejste ham op. [Klager] var omtåget og sagde, at det gjorde ondt. … stod ved siden af. Vidnet blev udenfor og gik ikke ind igen. De fik taget [klagers] trøje af og opdagede nu, at han blødte. Herefter forlod vidnet stedet. Vidnet havde ikke været inde på værtshuset efterfølgende. Vidnet havde ikke set tiltalte have noget i hænderne på noget tidspunkt.

På spørgsmålet om, hvorvidt tiltalte kan have haft noget i hænderne, uden at vidnet har bemærket det, siger vidnet, at det kan han godt have haft.

Vidnet har videre forklaret, at det hele som sagt var gået hurtigt. Efter at tiltalte var blevet banket ned gennem værtshuset, kom … derhen, og det standsede da eller var standset, og da … herefter diskuterede med tiltalte, stod denne med armene ud til siden, og på det tidspunkt kunne vidnet se, at da havde han ikke noget i hænderne.

Nærmere adspurgt siger vidnet, at han ikke mener, at tiltalte på noget tidspunkt kan have haft kniv eller lignende i hænderne.

Forespurgt, om det også kan dreje sig om knojernskniv, svarer vidnet bekræftende.
…
... har som vidne forklaret, at han arbejder som bartender på Bodega … Han var på arbejde om aftenen den 25. januar 2008. Han kender ikke tiltalte men genkender ham i retten som en gæst, der var til stede den pågældende aften. Blandt de øvrige gæster var … og [klager], som han kender. Der var ikke mange andre gæster. Der sad 3-4 gæster ved bordet bagest i lokalet. Vidnet stod bag baren. På et tidspunkt kom … op at skændes med en dame, der sad ved bordet. Hendes ledsager sagde et eller andet til …, og det var lige ved at udvikle sig til noget, men det blev ved det verbale. Vidnet havde forladt baren og var gået ud på gulvet. [Klager] og tiltalte kom til i forbindelse hermed, åbenbart i anledning af det, der skete ved bordet, men de to røg så på hinanden. Vidnet vendte ryggen til, da det begyndte, og han så ikke hvem, der begyndte at slås, men da han vendte sig, så han, at [klager] skubbede tiltalte bagud, og også at [klager] slog på tiltalte. Vidnet vil mene, at han slog 2 gange på ham. Vidnet og … gik der hen, og … tog fat i [klager], og vidnet gik hen til tiltalte. På det tidspunkt var [klager] og … væltet om på gulvet. [Klager] rejste sig og gik ud. Han sagde ikke noget. Vidnet stod ved tiltalte. Vidnet havde ikke bemærket, om tiltalte eller andre holdt knive i hånden, men han oplyser, at han ikke havde lagt mærke til, om de havde noget i hænderne. Efter at [klager] var gået, prøvede vidnet, at få dem til at falde til ro. … og tiltalte stod og diskuterede lidt, og der blev så nogenlunde roligt. Så var der en, der kom ind og spurgte, om de kendte en med kasket på, som lå ned og vist nok var gået kold. Vidnet gik udenfor. Også … gik derud, og vidnet så, at [klager] lå ned og var helt væk. Vidnet kunne se, at han var blevet stukket. Vidnet gik ind igen

og om bag baren. Han ringede efter ambulance og politiet. Vidnet ringede fra et lokale, som lå bag ved baren, og han bemærkede, at tiltalte nu stod ved baren og råbte noget ud i lokalet. Hvad det var, husker han ikke. På det tidspunkt så vidnet, at tiltalte holdt en kniv i hånden. Det var en almindelig kniv med træskaft. Vidnet kunne se, at knivens metal var ført igennem træskaftet, således at der var træ på begge sider af knivfæstet. Han holdt kniven ned langs med kroppen og om bagved. Vidnet blev nervøs. Hans iagttagelser skete, medens han talte med politiet, og vidnet hørte, at tiltalte råbte ud i lokalet, at der var ingen, der skulle ringe til politiet. Det medførte, at vidnet ikke turde gøre andet end at lægge røret på. Da vidnet lidt efter gik ud i lokalet, gik tiltalte ud af beværtningen, idet han gik til højre efter at være gået ud af indgangsdøren modsat den side, hvor [klager] lå.
…
Vidnet er blevet foreholdt, at den forklaring, han har afgivet ifølge rapporten, forhold 4-3, side 1, hvorefter han har forklaret, at tiltalte gik imellem … og …, og [klager] troede, at [tiltalte] ville slås, så han kastede sig over [tiltalte].

Vidnet siger hertil, at det kunne han ikke se. Som sagt så han ikke, hvordan det begyndte, og gengivelsen af forklaringen beror på en misforståelse.
…
Rettens begrundelse og resultat:

Skyldsspørgsmålet:

Det lægges efter de afgivne forklaringer og lægeerklæringerne til grund, at vidnet, [klager] om aftenen den 25. januar 2008 blev stukket i brystet og i siden med en kniv, hvorved han pådrog sig skade på lunge, hjertepose og hjertekammer og indre blødninger med livsfare og hjertestop til følge.

Det lægges videre til grund, at vidnet [klager] i denne tilstand blev fundet kort efter kl. 20, liggende på asfalten udenfor den bygning, der indeholder Bodega …, at vidnet forinden havde været gæst på bodegaen, og at han her havde angrebet tiltalte og slået ,denne.

Efter vidnet … forklaring, oplysningerne om anmeldelsestidspunktet og det i øvrigt foreliggende, finder retten det ikke sandsynligt, at [klager] kan være blevet stukket ned andre steder end i bodegaen. Her havde han efter det oplyste siddet ved baren og ikke været indblandet i noget voldeligt, inden han involverede sig med tiltalte, og umiddelbart efter episoden med tiltalte forlod han bodegaen.

Retten finder, at det herefter må have en høj grad af formodning for sig, at [klager] er blevet stukket under det håndgemæng, han havde med tiltalte, hvilket under de oplyste omstændigheder meget vel kan være sket uden at være blevet set af andre tilstedeværende. Det må også anses foreneligt med oplysningerne om skaden, at denne er indtrådt, uden umiddelbart være blevet opfattet som sådan af tilskadekomne. Det lægges efter forklaringerne fra flere vidner til grund, at tiltalte var i besiddelse af en kniv under opholdet i bodegaen, og at vidnet … forgæves forsøgte at tage kniven fra ham. Disse kendsgerninger strider mod tiltaltes forklaring, der således må forkastes på væsentlige punkter, og som retten i øvrigt på flere punkter finder undvigende. Også vidnet … forklaring om tiltaltes efterfølgende adfærd, støtter den rejste tiltale.

Retten finder det efter det anførte bevist, at tiltalte under det håndgemæng, der fulgte, efter at han var blevet angrebet af vidnet [klager], stak vidnet 2 gange med en kniv, hvorved vidnet pådrog sig skader, som anført i klageskriftet.

Der er en sammenhæng mellem tiltaltes handling og den omstændighed, at han blev angrebet af vidnet, men handlingen kan ud fra et proportionalitetssynspunkt ikke anses som omfattet af de bestemmelser i straffeloven, der vedrører udøvelse af nødværge eller hertil grænsende forhold.

Volden er efter sin karakter omfattet af straffelovens § 245, stk. 1.

Retten finder, at der foreligger særdeles skærpende omstændigheder, hvorfor forholdet tillige findes omfattet af straffelovens § 246. Retten lægger herved vægt på, at vidnet [klager], som følge af volden var i livsfare og fortsat var det, da personundersøgelsen blev foretaget ca. 17 timer senere, og at volden medførte hjertestop.

Straffastsættelsen:
Straffen fastsættes til fængsel i 2 år, jf. straffelovens § 246, jf. § 245, stk. 1."

Arbejdsskadestyrelsen har i vejledende udtalelse af 8/12 2010 vurderet méngraden som følge af overfaldet til 55 % og erhvervsevnetabet som følge af overfaldet til 100 %. Af udtalelsen fremgår bl.a.:

"**Andre sager**
Ved en arbejdsskade den 3. maj 1997 pådrog [klager] sig en øjenskade. I udtalelse af 3. september 1998 vurderede vi det varige mén efter skaden til 20 procent for tab af synet på højre øje.

I 2000 var [klager] endvidere forsædepassager i en bil, der kørte ind i et træ. Ved ulykken pådrog [klager] sig en forvridning af nakken. Vi har ikke vurderet denne skade.

[Klager] var den 15. marts 2001 udsat for endnu en trafikulykke, hvor han pådrog sig en forvridning af nakken. I udtalelse af 11. december 2002 vurderede vi det varige mén efter ulykken til 12 procent og erhvervsevnetabet til 25 procent.

Sagsfremstilling
Det fremgår af sagens akter, at [klager] den 25. januar 2008 var udsat for et overfald, hvor han blev stukket med en kniv flere gange, blandt andet i hjertet.

[Klager] fik hjertestop i forbindelse med overfaldet og blev efterfølgende genoplivet.

Vedrørende de erhvervsmæssige forhold er det oplyst, at [klager] er ufaglært.

I perioden 1994-2000 havde [klager] diverse ufaglærte jobs inden for savværk, fabriksarbejde, montage og autoophug.

I 2003 påbegyndte han et revalideringsforløb som motorcykelmekaniker. Han arbejdede som mekaniker på fuld tid frem til den 11. juli 2007, hvor han fratrådte stillingen på grund af uoverensstemmelser med stedets ejer om skånehensyn på grund af ryg- og nakkeproblemer.

Umiddelbart herefter blev [klager] ansat i … med en ugentlig arbejdstid på 37 timer. Firmaet lukkede kort efter [klagers] ansættelse, hvorefter han blev ansat hos …, ligeledes med en

ugentlig arbejdstid på 37 timer. Arbejdet var fysisk belastende og [klager] blev sygemeldt på grund af rygproblemer kort før overfaldet.

[Klager] blev sygemeldt efter overfaldet.

… Kommune forsøgte flere gange at arbejdsprøve [klager]. Konklusionen heraf var, at [klager] ikke havde en arbejdsevne, der ville kunne anvendes til selvforsørgelse uanset mulighederne for støtte og skånehensyn.

[Klager] blev tilkendt førtidspension med virkning fra den 1. marts 2010 på grund af følgerne efter overfaldet.

Begrundelse for méngrad

…

Vi har lagt vægt på, at [klager] har varige følger efter iltmangel i forbindelse med hjertestop i form af koncentrationsbesvær, hukommelsesproblemer, nedsat overblik, samt hurtig mental udtrætning.

Ved speciallægens objektive undersøgelse blev der endvidere konstateret svækket koncentrations- og opmærksomhedskapacitet, reduceret indlæringskapacitet, svær hukommelsesdefekt, samt reduktion af perceptuelle- og praktiske færdigheder.

> Efter tabellens punkt A.4.2.2 vurderes let demens, interfererer med normale hverdagsaktiviteter, til 25 procent.

Det er vores vurdering, at [klagers] neuropsykologiske gener svarer til tabelpunktet.

Vi har på denne baggrund fastsat det varige mén for denne del af skadens følger til 25 procent.

Vi har endvidere lagt vægt på, at [klager] har varige følger efter overfaldet i form af posttraumatisk belastningsreaktion med ængstelse, flashbacks, mareridt, vagtsomhed, energiløshed og isolationstendens.

> Efter tabellens punkt J.2 vurderes moderat posttraumatisk belastningsreaktion til 15 procent.

Det er vores vurdering, at [klagers] psykiske følger efter overfaldet svarer til tabelpunktet.

Vi har på denne baggrund fastsat det varige mén for denne del af skadens følger til 15 procent.

Vi har herudover lagt vægt på, at [klager] har varige følger efter overfaldet i form af balancebesvær og svimmelhed.

Ved speciallægens objektive undersøgelse blev der endvidere konstateret usikker gang.

> Efter tabellens punkt A.4.4.2.1 vurderes ataksi og koordinationsforstyrrelse uden lammelse, med lette symptomer, til 10 procent.

Det er vores vurdering, at sværhedsgraden af [klagers] gener er mindre end angivet i tabelpunktet.

Vi har på denne baggrund fastsat det varige mén for denne del af skadens følger til skønsmæssigt 5 procent.

Vi har desuden lagt vægt på, at [klager] har varige følger efter overfaldet i form af ar på venstre side af brystkassen og længdegående i midterlinien.

> Efter tabellens punkt H.4 vurderes større ar på kroppen eller ekstremiteterne til 0-50 procent.

Vi har udfra et lægefagligt skøn fastsat disse gener til skønsmæssigt 5-8 procent.

Vi finder herudover, at der skal ske et méntillæg på mindre end 5 procent for smerter i brystkassen.

Endelig er det vores vurdering, at der også skal ske et méntillæg på mindre end 5 procent for nedsat følsomhed i synsfeltet paracentralt og nedadtil i venstre øje.

Når der er tale om en skade, der omfatter flere af de områder, der er fastsat procenter for i méntabellen, sker der ikke automatisk en fuld sammenlægning af de forskellige procenter.

Den samlede ménprocent vil blive fastsat efter et skøn, hvor det samlede funktionsniveau vurderes.

Vi har i forlængelse heraf fastsat det samlede varige men efter overfaldet til skønsmæssigt 55 procent."

Selskabet afviste ved brev af 10/2 2011 til klagerens advokat at yde forsikringsdækning for ulykkestilfældet. Som begrundelse herfor anførte selskabet bl.a.:

"Vi har haft udskrift af domsbogen til gennemsyn.

Af oplysningerne fra blandt andet domsbogen fremgår det, at [klager] har blandet sig i en situation mellem nogle andre. Ifølge oplysningerne er [klager] kommet løbende fra baren hen imod tiltalte og begyndt at slå. [Klager] er herved selv startet et slagsmål som er undtaget forsikringsbetingelserne under afsnit 2, punkt 12.1.7.
…
[Klager] har efter vor opfattelse selv været aktiv og har startet et slagsmål. Han har derved involveret sig og har ikke på noget tidspunkt forsøgt at trække sig ud af begivenhederne.

Vi henviser i øvrigt til Ankenævnets gældende praksis på området og vedlægger til orientering kopi af tidligere kendelser nr. 68.494 og 77.492. Det fremgår af nævnets praksis, at såfremt den forsikrede har givet rimelig anledning til eller er indstillet på at slås, sidestilles dette ifølge nævnets praksis med slagsmål som er undtaget."

Klagerens advokat har i klageskrift af 3/3 2011 til nævnet bl.a. anført:

"Det er [klagers] opfattelse, at denne ikke har startet slagsmålet. [Klagers] forklaring i sagen er dog præget af, at han ikke husker særligt meget fra den pågældende aften på grund af de pådragne skader.

Således har …, som var bartender på værtshuset, forklaret, at han ikke så hvem der begyndte at slås (s. 7 i dommen). … og … som var gæster på værtshuset, havde heller ikke bemærket, at [klager] skulle have startet slagsmålet (s. 8-9 i dommen), ligesom …, som også var bartender, heller ikke har forklaret, at slagsmålet skulle være startet af [klager]. Det er udelukkende skadevolder og dennes bekendte, som har forklaret, at [klager] skulle have startet slagsmålet.

Det er således [klagers] opfattelse, at de pådragne skader er dækket under forsikringen allerede fordi, at [klager] ikke startede det pågældende slagsmål som ledte til knivstikkeriet.

Hertil kommer, at der ikke er - og ikke har været rejst tiltale mod [klager] i forbindelse med episoden på værtshuset …, ligesom der løbende er ydet [klager] erstatning af Erstatningsnævnet efter voldsoffererstatningsloven.

Under alle omstændigheder er det [klagers] opfattelse, at skaderne skal dækkes under forsikringen, idet undtagelsesbestemmelsen ikke kan udstrækkes til enhver følge af et slagsmål.

Uagtsomhedsvurderingen som gøres ved en skadelidtes start af et slagsmål i henhold til forsikringsbetingelserne, må således begrænses til påregnelige og sædvanlige følger af et slagsmål og kan derfor ikke udstrækkes til sådanne alvorlige følger, som er tilfældet i nærværende sag, hvor skadevolder skred til knivstikkeri som resulterede i nærved fuldstændig invaliditet for [klager], hvis erhvervsevne tab er vurderet til 100 % som følge af skaderne. Der henvises i denne forbindelse til en sag nr. 76.572, hvor Ankenævnet den 17. marts 2010 fastslog dette princip.

Det er forsikringen, som har bevisbyrden for, at en skade er omfattet af en undtagelsesbestemmelse i forsikringsbetingelserne. Som ovenfor nævnt er der ikke med dommen godtgjort, at [klager] skulle have været ansvarlig for det pågældende slagsmål eller på anden måde udvist egen skyld for så vidt angår de pådragne skader, som er en følge af knivstikkeriet. Denne bevisbyrde er bl.a. forudsat i kendelsen afsagt den 12. april 1999 i sag nr. 48.624.

Idet der endvidere er ydet [klager] erstatning i henhold til voldsoffererstatningsloven og idet der ikke er - og ikke har været rejst tiltale mod [klager] i forbindelse med episoden, har det formodningen for sig, at [klager] er uden skyld i slagsmålet og under alle omstændigheder at [klager] er sagesløs i det efterfølgende knivstikkeri. Det er undertegnedes opfattelse, at det kræver et sikkert grundlag for at tilsidesætte Erstatningsnævnet og Anklagemyndighedens vurdering heraf. Der henvises endvidere til kendelse af 20. maj 2008 i Ankenævnets sag nr. 71.926, hvor Ankenævnet netop har lagt vægt på disse forhold.
…
Det skal endelig for en god ordens skyld oplyses, at [klager] endvidere har tegnet ulykkesforsikring hos yderligere forsikringsselskab, som har udbetalt erstatning i sagen opgjort i henhold til Arbejdsskadestyrelsens vejledende udtalelse.

Til støtte for [klagers] påstand gøres det gældende,

at skaden, som [klager] pådrog sig i forbindelse med episoden den 25. januar 2008, skal dækkes under den hos Alm. Brand Forsikring A/S tegnede ulykkesforsikring, idet det hertil bemærkes,

at [klager] ikke startede slagsmålet den 25. januar 2008,

at det under alle omstændigheder ikke er godtgjort at [klager] skulle have startet slagsmålet den 25. januar 2008 eller på anden måde skulle have udvist egen skyld, og at det har formodning mod sig, at dette skulle være tilfældet, idet det hertil bemærkes,

at [klager har modtaget erstatning efter voldsoffererstatningsloven, og at Erstatningsnævnet således har vurderet, at [klager] var uden skyld i episoden,

at der ikke er - og ikke har været rejst tiltale mod [klager], og at Anklagemyndigheden således har vurderet, at [klager] var uden skyld i episoden,

at skaderne under alle omstændigheder skal dækkes under forsikringen, idet undtagelsesbestemmelsen ikke kan udstrækkes til de af [klager] pådragne skader, idet det hertil bemærkes,

at disse pådragne skader hverken var påregnelige eller sædvanlige følger af et almindeligt håndgemæng,

at Arbejdsskadestyrelsens vejledende vurdering af 8. december 2010 om varigt méntab skal lægges til grund for udmåling af erstatningen, idet der ikke foreligger grundlag for at tilsidesætte denne vurdering."

Selskabet har i sin svarskrivelse modtaget den 11/7 2011 anført:

"[Klager] har blandet sig, og har ifølge flere udtalelser selv startet slagsmålet og angrebet tiltalte med flere knytnæveslag i ansigtet. Et vidne har udtalt, at han har set [klager] stå med noget blankt i hånden. Men uanset, at [klager] skulle være startet, er han med det samme gået ind i handlingen meget aktivt og angrebet tiltalte med knytnæveslag.

På baggrund af de foreliggende vidneudsagn er det vores opfattelse, at [klager] har været særdeles aktiv fra det øjeblik han blander sig i det i gang værende håndgemæng og han forsøger ikke på noget tidspunkt at trække sig ud af begivenhederne.

Slagsmål og håndgemæng er direkte undtaget i forsikringsbetingelserne under punkt 12.1.7 med følgende citat:

'Forsikringen undtager ulykkestilfælde, der - uanset sindstilstand eller tilregnelighed - er fremkaldt af forsikrede med forsæt, ved grov uagtsomhed, herunder selvforskyldt berusel-se eller under påvirkning af narkotika og andre giftstoffer, samt ved **slagsmål eller håndgemæng.**'

Vi henviser i øvrigt til Ankenævnets gældende praksis på området og vedlægger til orientering kopi af tidligere kendelser nr. 68.494 og 77.492.

Det fremgår af Ankenævnets praksis, at såfremt den forsikrede har givet rimelig anledning til eller er indstillet på at slås, sidestilles dette med slagsmål.

På baggrund af oplysningerne fra sygehuset om patientens abstinenser på indlæggelsestidspunktet samt hans oplysning til plejepersonalet om, at han er stofmisbruger, kan betyde at tilskadekomne muligvis kan have været påvirket af narkotika på skadetidspunktet, som også er undtaget i forsikringsbetingelserne.

Den omstændighed, at sagen er anerkendt af erstatningsnævnet under erstatningsansvarsloven drager ingen paralleller til, at skaden også skulle anerkendes på ulykkesforsikringen som følger Forsikringsaftalelovens bestemmelser. Der er tale om to vidt forskellige lovgivninger med forskellige regler og undtagelser.

Advokaten nævner, at en anden ulykkesforsikring har udbetalt erstatning efter skaden den 25. januar 2008.
Hertil skal vi oplyse, at ulykkes produkter herunder de konkrete undtagelser med f.eks. slagsmål og håndgemæng varierer fra selskab til selskab. Endvidere træffer hver enkelt selskab deres egen vurdering og beslutning uden hensyntagen til, hvad andre selskaber gør, jævnfør i øvrigt tidligere henstilling herom fra F.P.

Vi skal gøre opmærksom på, at tilskadekomne undervejs har skiftet advokat nogle gange.

Konklusion
Med henvisning til forsikringsbetingelsernes afsnit 2, punkt 12.1.7. skal vi fastholde, at den anmeldte skade af 25. januar 2008 *er* undtaget forsikringens dækningsomfang, idet tilskadekomne aktivt har involveret sig i et slagsmål som er direkte undtaget forsikringen."

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.:

"12.1.7- Forsikringen dækker ikke:
Ulykkestilfælde, der uanset sindstilstand eller tilregnelighed - er fremkaldt af forsikrede med forsæt, ved grov uagtsomhed, slagsmål, under selvforskyldt beruselse eller under påvirkning af narkotika og andre lignende giftstoffer. "

Nævnet udtaler:

Det er vanskeligt efter de afgivne forklaringer nøjagtigt at fastlægge hændelsesforløbet. Efter sin gennemgang af sagen finder nævnet at kunne lægge til grund, at klageren optrådte aggressivt, og at han var indstillet på en konfrontation og på udveksling af slag. Situationen ændrer imidlertid karakter, da tiltalte pludselig trækker en kniv og stikker klageren i brystet og i siden. Det er nævnets opfattelse, at der fra dette tidspunkt foreligger et dækningsberettigende overfald på klageren, som han hverken har forudset eller accepteret. Selskabet skal derfor anerkende klagerens skade som dækningsberettiget og udbetale ménerstatning i overensstemmelse med Arbejdsskadestyrelsens vurdering, som nævnet ikke har grundlag for at tilsidesætte. Nævnet bemærker, at det vidne, selskabet henviser til, er tiltalte, hvis forklaring blev forkastet af retten.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Selskabet, Alm. Brand Forsikring A/S, skal udbetale 55 % i ménerstatning med tillæg af renter efter forsikringsaftalelovens § 24.

J. Hermann